

indsørt. Den naaer ud til Lønning Station, men videre er den ikke kommen. Hvad der gælder om Standerborg, kan vistnok ogsaa siges om Hammer, Laven og tilbørlig Silkeborg Postdistrikter. Angaaende Vædringsforlaget under Nr. 25 om en Bevilling paa 3,000 Kr. staar jeg noget i Forlegenhed med mig selv; jeg veed ikke rigtig, hvorledes jeg skal stemme i dette Punkt. Jeg kunde ønske at faae en Smule Oplysning, idet Sagen forekommer mig saa vigtig, at det nok er værdt at overveje, hvad man bør gjøre her. Summens Størrelse kan ikke forhøje Noget; men naar man tænker over Sagens Vigtighed, vil Ens Stilling nogenlunde afhænge af den personlige Dygtighed, som Vedkommende er i Besiddelse af, og naar man ikke har Oplysning om, hvorvidt han er istand til at udføre et saadant Hverv tilfredsstillende, var det maaske ikke for meget at henstille til det ærede Udvalgs Medlemmer, om de muligvis ville give en Forklaring i saa Henseende, førend vi komme til Afstemningen. Hvad jeg hørte den ærede Minister udtale angaaende Byggets Modningsgrad og om den store Indflydelse, dette kunde have, er jeg villig til at underskrive; men jeg tror ogsaa, at der er mange andre Ting, der ere nødvendige for at frembringe et godt Resultat, f. Ex. Sædetornet, Kulturen og saa fremdeles, og det var muligt, at den store Masse af Landets Jordbrugere kunde have særlig Interesse og Lyst til at ansøge Forsøg. Jeg kan saaledes nævne, at der i Standerborgegnen har dannet sig en Forsøgsforening, og jeg er overbevist om, at den med Glæde vil tage Del i et saadant Arbejde, især efter den vigtige Rolle, som Maltbyg spiller nutildbids; men, som sagt, jeg er velvillig stemt overfor Bevillingen. Naar jeg kunde faae en Smule Oplysning om, at den kom i rette Hænder, skulde jeg med Fornødsel stemme for den.

Sang: Spørgsmaalet om Maltbyg har jo i Landhusholdningssekskabet og i de landøkonomiske Foreninger, der drøfte saadanne Spørgsmaal, været meget overveiet, og med Hensyn til den Slags Undersøgelser, der her er Tale om, har Redaktør Frederiksen leveret meget gode Bidrag. Denne Mand anses jo i Almindelighed — personlig kjender jeg ikke det Mindste til ham, men han er jo en offentlig bekendt Mand — for at være meget dygtig og meget kyndig i denne Retning, saa at der ikke nogen Grund til at negte denne Bevilling, fordi Manden ikke skulde være kyndig eller paalidelig til at røgte det Hverv, som han vil overtage. Noget Andet vilde det være, om man ikke syntes, at denne Sag havde den Betydning, at det var værdt at ofre Noget derpaa, men det forekommer mig, at man aldeles ikke kan komme til det Udslag ved at se paa Landbrugsforholdene. Jeg synes, at Landbrugsforholdene ere saaledes her i Landet, at man med

stor Berekvillighed bør vække Haanden til enhver paalidelig og dygtig Mand, som enten i det Store eller Smaa kan komme med en Anvisning paa, hvorledes det skal opfyldes. Jeg tror ikke, at denne Mand personlig faaer det Mindste ud af disse 3000 Kroner, men derimod tror jeg, at han vil komme til at gaae Samfundet ganske betydeligt, og selv om det ikke bliver Tilfældet, maa vi ikke være bange for at gaa til Forsøg med Hensyn til, hvorledes Landbruget skal opfyldes, ved at sætte et „derfor“ derved, ved at sætte det som en Slagbom, saa at Ingen kan komme forbi, thi saa kommer man ingen Steder hen. Landbruget er i det Hele taget meget trykket; vi se jo i disse Dage, at Eiendommene ere blevene solgte til ren Spotpris blot for at undgaae at komme under Hammeren. I Vædringsfyssel har man saaledes for nylig havt et Exempel paa, at en Eiendom paa 18 Tdr. Hartkorn med fuld Besætning er bleven solgt for 112,000 Kroner, medens den i 1875 kostede 170—180,000 Kroner, og saaledes ser det ud mange andre Steder, idet Landbruget desværre trykkes Nar for Nar mere ned ved den store Konkurrence med Amerika. Jeg tror imidlertid nok, at vort Landbrug kan ride dette Tryk af, nemlig ved at bruge sig, men ikke ved at lægge en Pude under Hovedet. Jeg tror, at der i mange Retninger baade bør og kan gjøres Mere, end der nu gjøres, og hvor skal Landmanden finde Opmuntring fra, naar ikke et af Stederne er det danske Folkething og Indenrigsministeriet? Vi have jo hørt, at den høitæredede Indenrigsminister er for denne Bevilling, og derfor kan jeg ikke Andet end stemme for den ligesom for andre lignende Bevillinger, der sigte til at støtte Landbruget. Man tror jo, at vort Landbrug gaar en Kriise imøde, at enhver Lønde Hartkorn i Løbet af de næste 10—15 Nar vil synke med 50—100 Kroners Værdi hvert Nar paa Grund af Forholdene i Amerika; men jeg tror, at hvis vi kunde drive vore Landeieendomme paa en bedre Maade, end det nu sker, vilde vi alligevel kunne ride Trykket af. Jeg mener rigtig nok paa den anden Side, at for at gjøre dette maa der tages alvorlig fat, og vi maa ikke vise en Haand fra os, naar den bliver raft os af en dygtig og paalidelig Mand, fordi hans Forsøg muligvis kunde mislykkes. Jeg vil blot sige, at om endogsaa hvert 5te eller 6te Forsøg mislykkes, vil der dog være opnaaet Noget, naar de andre Forsøg lykkes. Desuden tror jeg, at det høie Thing baade tidligere har bevilget og den Dag idag bevilger Summer til andre Ting, som vi helst maatte slaa en Streg over. Jeg kan derfor ikke Andet end tilraade at stemme for denne Bevilling, fordi jeg anser det for rigtigst at understøtte Landbruget; Alt, hvad der gaar i denne Retning, bør vi have et aabent Øie for, især naar vi se, til hvilke Priser Landeieendommene gaa. Det er jo aldeles forhaufende at se Priserne nu; i Mod-